

РЕШЕНИЕ

№ 1065

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11389** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение от 08.06.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 16695/2022 г., е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-015304/15.08.2022 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на С. Е. Д. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, и е отменено в частта, с която на С. Е. Д., ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.Д., в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, обжалва същото в потвърдителната му част. Наведените в жалбата касационни основания са нарушение на материалния закон и необоснованост. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено от него нарушение, при положение че от свидетелските показания е установено, че на вписаната в НП дата не е управлявал МПС, дори се е намирал в друг град. Настоява,

че не е извършил нарушението, за което е наказан. Моли касационния съд да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени НП, като му присъди разносните по делото. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касация – Началник сектор в отдел "ПП" при СДВР - не е взел становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд-София град, като провери правилността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 22-4332-015304/15.08.2022 г. на Началник сектор в отдел "ПП" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН сер.АД, № 27563/07.07.2022 г., съставен от мл.автоконтрольор при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че на 02.05.2022 г. в 19:38 ч неизвестен водач е управлявал лек автомобил М. ЦЛС 320ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на касационния жалбоподател, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], и до №209 се е движил със скорост от 101 км/ч. Максимално разрешената скорост за движение на пътни превозни средства в населеното място е 50 км/ч. Нарушението е установено и заснето с техническо средство - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип "С. М"2 с фабр.№ MD 1197. Собственикът не може да посочи водача, управлявал личния му автомобил. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.21, ал.1 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е оспорените административни наказания на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения С. М2 със срок на валидност 13.06.2027 г.; както и справка за знаковото стопанство на мястото на нарушението от Агенция "Пътна инфраструктура". От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка и към датата на нарушението същата е била технически годна.

За да потвърди обжалваното НП, районният съд е приел, че нарушението, извършено от Д., е доказано по безспорен начин, в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя, и правилно е приложен материалният закон.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдебното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу обжалваното НП.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че нарушението е по констатирано по начин, предвиден в закона. Наказващият орган решава как да ангажира отговорността на нарушителя, и в случая съставянето на АУАН от автоконтрольор при наказващия орган след преглед на видеоклипа е поставило законосъобразно начало на административнонаказателното производство. Според ТР № 1/2014 г. на ОС на ВАС редът за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл.189, ал.4 ЗДвП с издаване на електронен фиш е неприложим в случая, тъй като същият може да се издаде само за нарушения, които се наказват с административни наказания глоба, а на конкретния нарушител са наложени две административни наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС съгласно чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

Правилен е изводът на Съда, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения.

За разлика от процедурата по издаване на електронен фиш, в която производството е съкратено и няма състезателен характер, в хода на административнонаказателното производство, което се е развило по общия ред, на административнопривлеченото лице са били осигурени дори повече възможности за защита, доколкото са събрани доказателства за нарушението (приобщени са записи от мобилната камера), както и декларация по чл.188 ЗДвП за това кое лице е управлявало автомобила.

Поради високата скорост на нарушителя е било невъзможно спирането му в момента на видеозаснемането. За да може да се установи авторството на деянието, се е наложило водачът да попълни декларация, в която да заяви той ли е управлявал автомобила на процесната дата, под страх от наказателната отговорност по чл.313 НК. В съставената за целта декларация собственикът е заявил, че не може да посочи кой водач е управлявал личния му автомобил в момента на нарушението. Едва с жалбата до СРС той е навел твърдения за друго лице, управлявало автомобила. В тази връзка са събрани свидетелски показания чрез разпита на св.В., който е споделил, че през целия месец май 2022 г. е ползвал автомобила, и св.Д. (съпруга на жалбоподателя), която е посочила, че докато съпругът ѝ е предоставил автомобила на свой приятел, за един месец е ползвал автомобила на неговия чичо, като с него са ходили до Червен бряг. Правилно районният съд не е кредитирал показанията на тези двама свидетели, като се е аргументирал, че ако автомобилът действително е бил предоставен на В., последният е следвало да фигурира в попълнената декларация от собственика. Следва да се има предвид, че показанията на св.В. не се отличават с конкретика, като той не е споменал отличителни белези на автомобила, неговият модел и регистрационен номер, както и имал ли е пълномощно за управление на същия. Св.Д. е била още по-неконкретна в показанията си, като не е дала сведения за лицето, комуто съпругът ѝ е дал автомобила за ползване, кога е било предприето пътуването до Червен бряг и колко време е траел престоят на семейството там. Не е било доказано жалбоподателят да се е намирал в друго населено място тъкмо на датата на нарушението.

Ето защо следва да бъде споделен изводът на Съда, че АНО правилно е определил субекта на административнонаказателната отговорност. По силата на чл.188, ал.1, изр.второ ЗДвП собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. След

като собственикът не е посочил на кого е предоставил автомобила, правилно е приет за субект на нарушението.

Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в НП не се говори общо за [населено място] и [улица], а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила.

Безспорна е установена и техническата годност на мобилната камера да установява превишение на допустимата скорост към момента на нарушението.

Според чл.21, ал.1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скоростта от 50 km/h в населено място. По силата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП (ред. - ДВ, бр.101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишаването е над 50 km/h, се наказва с глоба от 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

Определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на обжалваното НП, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 08.06.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 16695/2022 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :